

1. מטרות חוק זה הן:

- (1) להגן על הסביבה החופית ואוצרות הטבע והמורשת שבה, לשקם ולשמורו כמשמעותם ייחודיים וכן למונע ולבצעם במידת האפשר פגיעה בהם;
- (2) לשמר את הסביבה החופית והחול הימי לרווחה ולהנאת הציבור, ולדורות הבאים;
- (3) לקבוע עקרונות והגבלות לניהול, לפיתוח ולשימוש בני קיימא של הסביבה החופית.

הגדרות

2. בחוק זה –

"חול ימי" – חול לא מיובב המצוין בתחום חול הים;
"חוק גנים לאומיים" – חוק גנים לאומיים, שמורות טבע, אתרים לאומיים ואתרי הנצחה, התשנ"ח-1998¹;

"חוק הסדרת מקומות רחצה" – חוק הסדרת מקומות רחצה, התשכ"ד-1964²;
"חוק העתיקות" – חוק העתיקות, התשל"ח-1978³;

"חוק התכנון והבנייה" – חוק התכנון והבנייה, התשכ"ה-1965⁴;

"חוק שמירת הנקיון" – חוק שמירת הנקיון, התשמ"ד-1984⁵;

"יום החיללה" – יום חihilתו של חוק זה;

"ミתקן בייחוני" – כהגדרתו בסעיף 159 לחוק התכנון והבנייה;
"נמל" – נמל אשדוד, אשקלון, חadera וחיפה כמשמעותם בפקודת הנמלים [נוסח חדש], התשל"א-1971⁶;

"סביבה חופית" – תחומי של 300 מטר שיימדר מקו החוף של הים התיכון לכיוון היבשה וכן התחום שיימדר מקו החוף של הים התיכון לכיוון הים עד סוף מימי החופין, לרבות:
ביבשה – פני הקרקע וחתם הקרקע, בים – קרעיה הים וחתם הקרקע, וכן משאבי הטבע
והנוף, וערבי הטבע והמורשת, ועתיקות כהגדתן בחוק העתיקות, שביהם ומעליהם;

"ערק טבע" – כהגדרתו בחוק גנים לאומיים;

"פגיעה בסביבה החופית" – פגולה של אדם בסביבה החופית, לרבות כל אחת מהפעולות המפורחות בפסקאות (1) עד (6) להלן, הגורמות לשינוי ניכר במהלך ההתרפות הטבעית או בשימור של הסביבה החופית:

- (1) פגעה במערכות אקולוגיות המתקיימות בסביבה החופית;
- (2) פגעה בטבלאות גידור ומטלע, במערות ובמצוקים טבעיים, בדיניות חול ובאזור שף של נחלים, המזינים בסביבה החופית;

* התקבל בכנסת ביום י"ז באב התשס"ד (4 באוגוסט 2004); הצעת החוק ודברי הסבר פורסמו בהצעות חוק המושלחה – 51, מיום ב' בחותמו התשס"ג (28 ביולי 2003), עמ' .604.

¹ ס"ה התשנ"ה, עמ' 202; התשס"ד, עמ' .144.

² ס"ה התשנ"ג, עמ' 174; התשס"ס, עמ' .258.

³ ס"ה התשל"ח, עמ' 76; התשס"ד, עמ' .205.

⁴ ס"ה התשכ"ה, עמ' 67; התשס"ה, עמ' .70.

⁵ ס"ה התשמ"ד, עמ' 142; התשס"ס, עמ' .276.

⁶ דיני מדינת ישראל, נוסח חדש, 20, עמ' 443; התשמ"ז, עמ' .132.

(3) פגיעה בכו המגע בין הים ליבשה ושינויו;

(4) פגעה בזרימה ובתנווה הטבעית של החול החופי ומיו הים;

(5) גורימת סיכון או נזק לאורי מחייב של מיני צומח או בעלי חיים ולרבייתם. בסביבה החופית;

(6) פגעה באתורי מורשת ועתיקות כהגדורותם בחוק העתיקות, הנמצאים בסביבה החופית;

"קו החוף" – קו מוגדר בקואורדינטות ומסומן על מפה, בגובה 0.75 מטר מעל אפס האיזון הארצי, לאורך חוף הים התיכון, כפי שייקבע בידי המנהל, כהגדרתו בפקורת המדידות⁷, ויפורסם ברשותם בתוך שנה מתחילה חוק זה, ועד לפטום האמור, כפי שיימدد בידי מודר בעל רישון כהגדורתו בפקורת המדידות ולפי הפקורה;

"שטח סגור" – שטח הסגור לצור סגירה לפי תקנה 125 לתקנות ההגנה (שעת חירום), 1945⁸ (בחקוק זה – תקנות ההגנה);

"תחום חוף הים" – תחום של 100 מטרים שיימدد מקו החוף לכיוון היבשה וכן התוחם שיימדר מקו החוף לכיוון הים עד לקו עומק מים של 30 מטרים בתוך הים או עד למרחק של 1 מיל ימי, לפי הרוח מקו החוף שביניהם;

"תכנית" – כהגדורתה בחוק התכנון והבנייה;

"השר" – המשר לアイכות הסביבה.

ע咀ום הפגיעה
בסביבה החופית

3. (א) רשות המוסמכת לתת רישיון או היתר לפעולה בתחום חוף הים, תעשה זאת, ככל האפשר, באופן שייהיה בו כדי ליצמצם את הפגיעה בסביבה החופית.

(ב) הוראות סעיף קטן (א) לא תחול על רשות מוסמכת לפי חוק התכנון והבנייה ויחולו עליה הוראות הקבועות בחוק התכנון והבנייה.

איסור פגעה
בסביבה החופית

4. (א) לא יבצע אדם פעולה המהווה או העוללה להוות פגעה בסביבה החופית אלא אם כן מתקיימים כל אלה:

(1) הוא פועל בשבידיו אישור, רישיון או היתר שניתן לו לפי כל דין, ובהתאם לנתנאיו, ולענין עבודתה או שימושם שלגביהם לא נדרש היתר לפי כל דין – הוא פועל בהתאם לתכנית החלה על המקרקעין;

(2) הפעולה המהווה או העוללה להוות פגעה בסביבה החופית נדרשה לצורךימוש האישור, הרישיון, היתר או התכנית כאמור בפסקה (1), לפי העניין;

(3) הוא נקט את האמצעים שנקבעו, ככל שנקבעו, באישור, ברישיון, בהיתר או בתכנית כדי לצמצם את הפגיעה בסביבה החופית ולשקל במידת האפשר את הסביבה החופית ולהשיב את המצב לדרמותו.

(ב) עם סיום הפעולה כאמור בסעיף קטן (א), ינקוט מי שבידיו האישור, הרישיון או ההיתר, או המשמש או מבצע העבודה, לפי העניין, את האמצעים שנקבעו, אם נקבעו, באישור, ברישיון, בהיתר או בתכנית, כדי לשקל את הסביבה החופית ולהשיב, במידת האפשר, את המצב לדרמותו.

זכות הציבור
למעבר חופשי

5. (א) תחום חוף הים יהיה פתוח להליכה וגלית לכל אורכו, בכפוף להוראות סעיף זה.

⁷ חוקי איי, כרך ב', עמ' 1368; התשי"ג, עמ' 98.

⁸ ע"ד 1945, תוט' 2, עמ' 855; התשמ"ב, עמ' 173.

(ב) אין באמור בסעיף זה, כדי למנוע הקמת מכשול מלאכותי, גדר או מעוזר אחר, החוסם את המעבר החופשי לאורך תחום חוף הים, אם הדבר נשנה בהתאם לתכנית או היתר.

(ג) הוראות סעיף קטן (א), לא יחולו באזוריים או במיתקנים כמפורט להלן:

(1) מיתקן בייחוני ושטח סגור;

(2) נמל;

(3) מיתקן אחסון דלק או גז, מיתקן להתפלת מים ותחנת כוח;

(4) מיתקן גז טבעי, אלא אם כן אין הדבר סביר בנסיבות העניין;

(5) מקום רחצה מוכרו שהכニסה אליו כרוכה בתשלום דמי כניסה בהתאם להוקם הסדרת מקומות רחצה;

(6) מקום רחצה מוכרו המיועד באופן קבוע או זמני לרחצה בלבדית של גברים, נשים וטף;

(7) שמורות טבע וגנים לאומיים כהגדרתם בחוק גנים לאומיים;

(8) מקרקעין בתחום חוף הים כמפורט בפסקאות משנה (א) ו-(ב) להלן:

(א) מקרקעין שערוב יום התחיליה אינם מקרקעי ישראל כמשמעותם בחוק-יסוד: מקרקעי ישראל (בפסקה זו – מקרקעי ישראל), כל עוד אין למדינה, לרשות הפיתוח או לקרן הקיימת לישראל זכות להחזיק בהם;

(ב) מקרקעי ישראל שערוב יום התחיליה הייתה לאדם זכות שכירות, לגבייהם – כל עוד זכות השכירות לא פסקה;

(9) אזורים או מיתקנים אחרים שקבע השר בצו, ובכלל זה אזור או מיתקן שהכニסה אליו והשימוש בו מוגבלים מטעמי בטיחון, בטיחות או הגנה על ערבי טבע.

(ד) אם קיימת במרקען כאמור בסעיף קטן (ג) זכות מעבר ונישה לציבור בהתאם מקרקעין או בחלקו, בין אם מכוח תכנית ובין אם מכוח כל דין אחר, לא יהיה באמור בסעיף קטן (ג) כדי להביאו לשילול זכות זו.

6. (א) השר, באישור וערת הפנים ואיכותה הסביבה של הכנסת, רשאי להטיל בתקנות היטל להגנת הסביבה החופית, על בעל, מחזיק או מפעיל של מיתקן הנמצא בתחום חוף הים, שהוא מסווג המיתקנים שקבע השר; היטל לפי סעיף זה ישולם לקרן לשימורת הניקיון כמשמעותה בחוק שימירת הניקיון (להלן – הקרן לשימורת הניקיון), ויישמש למטרות האמורות בסעיף 1.

(ב) בתקנות כאמור בסעיף קטן (א) יקבע השר סוגים מיתקנים אשר הקמתם, קיומם או הפעלתם גורמים לפגיעה בסביבה החופית.

(ג) שיעור ההיטל, אופן הצמודתו, דרכי תשלומו וגביוו יקבעו בהסכמה שדר האוצר.

7. (א) העווה אחד מלאה, דינו – מסר שישה חודשים או כפלי הקנס האמור בסעיף 61(א)(4) לחוק העונשין, התשל"ז-1977⁹ (להלן – חוק העונשין); נערבה העבירה בידי תאגיד, דינו – ארבע פעמים הקנס האמור בסעיף 61(א)(4) לחוק העונשין:

היטל להגנת הסביבה החופית

⁹ ס"ח התשל"ז, עמי 222; התשס"ד, עמי 18.

(1) מבצע פועלה המהווה או הוללה להוות פגיעה בסביבה החופית, בנגדור להוראות סעיף 4(א):

(2) אינו נוקט את האמצעים לשיקום הסביבה החופית ולהשבת המיעב לפחותותו בהתאם להוראות סעיף 4(ב);

(3) מקיים מכשול, גדר או מעוזר אחר החוסט את המעבר החופשי לאורך תחום חוף הים, בנגדור להוראות סעיף 5(ב).

(ב) מי שאינו מבצע צו שמנסר לו לפि הוראות סעיף 9, דין – מאסר שנה או קנס, כאמור בסעיף 61(א)(4) לחוק העונשין; נבירה העבירה בידי תאגיד, דין – בפל הקנס האמור.

(ג) הייתה העבירה עבירה נמשכת, רשיי בית המשפט להטיל קנס נוספת, בשיעור של חמישה אחוזים מהקנס הקבוע לאותה עבירה, לכל יום שבו נמשכת העבירה, מיום מסירת התראה, או ממועד מאוחר יותר שנקבע בה אם נקבע; על מסירה לפि סעיף זה יחולו הוראות סעיף 237 לחוק סדר הדין הפלילי [נוסח משולב], התשמ"ב-1982, בנוגע המעתת מסמכים, בשינויים המחייבים; לענין זה, "התראה" – התראה בכתבידי מי שהשר הסמיכו לענין זה.

(ד) קנס שהוטל בשל עבירה לפי חוק זה ישולם לרשות שמירת הניקיון ויישמש למטרות האמורות בסעיף 1.

(ה) על אף האמור בסעיף קטן (ד), קנס שהטיל עובד של רשות מקומית או שהוטל בכית משפט עקב הפעלת סמכותו של עובד רשות מקומית, ישולם לקופת הרשות המקומית.

8. (א) נושא משרה בתאגיד חייב לפפק ולעשות כל שאפשר למניעת עבירות לפי סעיף 7 בידי תאגיד או בידי עובד מעובדיו, המפר הוראה זו, דין – קנס כאמור בסעיף 61(א)(4) לחוק העונשין; לענין סעיף זה, "נושא משרה בתאגיד" – מנהל פעיל בתאגיד, שותף, למעט שותף מוגבל, או פקיד האחראי מטעם התאגיד על התוחום שבו בוצעה העבירה.

(ב) נבירה העבירה לפי סעיף 7 בידי תאגיד או בידי עובד מעובדיו, חזקה היא כי נושא משרה בתאגיד הפר את חובתו לפי סעיף קטן (א), אלא אם כן הוכיה כי עשה הכל האפשר כדי למלא את חובתו.

9. (א) נוכח השר או מי שהוא הסמיר לענין זה כי נגרמת פגיעה בסביבה החופית בגין ההוראות חוק זה או כי קיימת הסתברות גבואה שתיגרם פגיעה כאמור, וטרם הוגש כתב אישום, רשאי השר על מי שגרם לפגיעה או על מי שעומד לעשות כן, להפסיק את הפעולה הגורמת לפגיעה ולנקוט את האמצעים הדורשים לשיקום הסביבה החופית, ולהשבת המיעב לקרמותתו, ככל האפשר, או להימנע מעשיית הפעולה, לפי העניין, הכל באופן ובתוך תקופת הזמן שתיקבע בצו ושתחילתה במועד מסירתו.

(ב) צו לפי סעיף זה, לגבי פעילותם ביטחונית, ניתן בהסכמה שר הביטחון.

(ג) מי שלא קיים הוראות צו שנייתן לפי סעיף זה, רשאי השר או מי שהוא הסמיר לענין זה, לבצע את הנדרש לפי הצו, משעשה כן, יהיה מי שניצטווה אך לא מילא אחר הוראות הצו חייב בתשלום כפלי הוצאות השוואו, לרשות שמירת הניקיון; על גבייתן של הוצאות השוואו לפי סעיף זה תחול פקורת המסים (גביה)¹⁰.

¹⁰ חוקי א", ברק ב', עמ' 1374; התש"ס, עמ' 231.

(ד) מי שהשר הסמיך לעניין ביצוע צו כאמור בסעיף קטן (ב), יהיו נתנות לו הסמכויות הנתנות לפפקח לפי הוראות סעיף 2(ג).

(ה) על מסירת צו לפי חוק זה יחולו הוראות סעיף 23 לחוק סדר הדין הפלילי [נוסח משולב], התשמ"ב-1982¹¹, בדבר המצתת מסכמים, בשינויים המוחייבים.

10. (א) הוראה עצמה נפגע על ידי צו שהוצע לפי הוראות סעיף 9, רשאי להגיש לבית המשפט, המוסכם לדון בעבירה נושא הצו, בקשה לביטולו.

(ב) הגשת בקשה לביטול צו, לפי הוראות סעיף קטן (א), אינה מטלת את תוקפו של הצו, כל עוד לא החליט בית המשפט אחרת; החליט בית המשפט להתלוות את תוקפו של הצו במעמד צד אחד, תידין הבקשה במעמד הצדדים בהקדם האפשרי, ולא יאוחר מותם שבעה ימים מיום ההחלטה.

(ג) בית המשפט רשאי לבטל את הצו, לאשרו או לשנותו.

11. (א) הוגש כתוב אישום בשל עבירה לפי חוק זה, רשאי בית משפט ליתן צו עשה, צו אל תעשה ובכל סעיף אחר, ככל שיראה לנכון בנסיבות העניין, לרבות לביצוע צו לפי סעיף 9, והכל כדי למנוע, להפסיק או לצמצם פגיעה בסביבה החופשית כתוצאה מביצוע העבירה או כדי לשמור את תחום חוף הים ב对照检查 נקי, ולמנוע את היישנות העבירה.

(ב) על צו שהוציא בית משפט לפי סעיף קטן (א) יחולו הוראות סעיף 5(בג)(ב) ו(ד) עד (ח) לחוק המים, התשי"ט-1959¹², בשינויים המוחייבים.

(ג) בית המשפט שהריעו אדם בעבירה לפי חוק זה, רשאי, בגזר הדין, נוסף על כל עונש שיטיל –

(1) לצווות עליו לתקן כל פגעה שגורם לסביבה החופשית ולשקמה, או לנוקות את תחום חוף הים, לפי העניין;

(2) לחיבבו בתשלום ההוצאות שהוצעו לתקן הפגיעה, לשיקום הסביבה החופשית או לניקוי תחום חוף הים כאמור בפסקה (1) אם הגיש התובע או מי שהוציא בקשה לבית המשפט; לעניין סעיף קטן זה, "הוצאות" – לרבות הוצאות סבירות לתכנון ופיקוח על שיקום הסביבה החופשית, או על ניקיון תחום חוף הים, אם פיקוח כאמור נדרש.

(ד) הורשו בעבירה יותר מאדם אחד, רשאי בית המשפט, בהחלטת כאמור בסעיף קטן (ג)(א2), להטיל את תשלום ההוצאות על כולם או על חלקם, היחיד או יחד או לחלק את התשלום ביניהם, הכל כפי שייראה לו בנסיבות העניין.

12. (א) השר רשאי למנות, מכין עובדי המדרינה, מכין עובדי הרשות לשימרת הטבע והגנים הלאומיים, מכין עובדי רשות העתיקות, וכן מכין עובדי רשות מקומית בהסכמה ראש אותה רשות, מפקחים לצורך פיקוח על קיום הוראות חוק זה.

(ב) לא יתמנה מפקח אלא בהתקיים שני אלה:

(1) משטרת ישראל לא הודיעה כי היא מתנגדת למינויו מטעמים של ביטחון הציבור;

(2) הוא קיבל הכשרה מתאימה, כפי שקבע השר בתיאום עם השר לביטחון הפנים.

¹¹ ס"ח התשמ"ב, עמ' 43; התשס"ג, עמ' 536.

¹² ס"ח התשי"ט, עמ' 162; התשס"ד, עמ' 141.

(ג) לשם פיקוח על ביצוע הוראות חוק זה, רשאי מפקח להיכנס לכל מקום שהוא בסביבה החופית בכל עת סבירה, וב└בד שלא ייכנס –

(1) למקום המשמש למגורים אלא לפי צו של בית משפט;

(2) למיתקן ביחסוני או לשטח סגור אלא ברשות שר הביטחון או המפקר העצאי כהגדרתו בתקנות ההגנה או מי ששם הסמיכו לשם כך, לפי העניין.

(ד) לשם גילוי עבירה לפי חוק זה והוא רשאי לפקח הסמכות המוסורה לשוטר לדורש הוראות, סמכויות חקירה המסתורות לקצין משטרת לפי סעיף 2 לפקדות הפוצודורה הפלילית (עדות)¹³, וכן סמכותיו של שוטר לבקש מבית המשפט צו חיפוש ולבצעו לפי סעיפים 23 ו-24(א)(1) לפקדות סדר הדין הפלילי (מעצר וחיפוש) [נוסח חדש], התשכ"ט-1969¹⁴ (בסעיף זה – פקדות סדר הדין הפלילי); על החוקה יחולו הוראות סעיפים 2 ו-3 לפקדות הפוצודורה הפלילית (עדות), ועל חיפוש ותביסת חפצים יחולו הוראות סעיפים 26 עד 29 ו-33 עד 42 לפקדות סדר הדין הפלילי, בשינויים המחויבים, כאשר הם נעשו בידי שוטר או קצין משטרת, לפי העניין.

13. חוק זה חל על המדינה.

14. הוראות סעיפים 3 ו-4 לא יחולו על מיתקן ביחסוני ובתחומו, לרבות על פעילות המתבצעת בו או בקשר אליו או להקמתו, על הסמכות, על ההליכים ועל התנאים למתן היתר למיתקן כאמור, לפי פרק ר' לחוק התקנון והבנייה, וכן על פעילות ביחסונית המתבצעת בשטח סגור; ואולם בהליכים למתן היתר למיתקן ביחסוני בתחום חזק הים, תחתהשׁב והועדה למיתקנים ביחסוניים, כמשמעותה בסעיף 160(1) לחוק התקנון והבנייה, ככל האפשר, בהוראות חוק זה, ופעולות המתבצעת בידי מערכת הביטחון בתחום השכיבת החופית שאינה טעונה היתר לפי חוק התקנון והבנייה תבוצע ככל האפשר, בהתאם להוראות חוק זה.

15. הוראות חוק זה באוות להוסיפה על הוראות כל דין, ואין בהן כדי לגורען מההוראות חוק שמירת הנקיון, חוק הסדרת מקומות רחצה, התשכ"ד-1964¹⁵, לרבות סמכות שר הפנים לאשר גבייה דמי כניסה למקום רחצה, חוק גנים לאומיים וחוק העתיקות.

16. השר לאיכות הסביבה מונה על ביצוע חוק זה, למעט תיקון חוק התקנון והבנייה לפי סעיף 21 להלן, והוא רשאי, באישור ועדת הפנים ואיכות הסביבה של הבנטש, להתקין תקנות לביצועו.

17. בחוק שמירת הנקיון, התשמ"ד-1984¹⁶, בסעיף 15(ב), בסופו יבוא "זוכן להגנה על הסביבה החופית כהגדרתה בחוק שמירת הסביבה החופית, התשס"ד-2004¹⁷, למניעת פגיעה בה ולשיקומה".

18. בחוק למניעת מפגעים סכיבתיים (תביעות אזרחות), התשנ"ב-1992¹⁷, בסעיף 1 –

(1) בהגדרה "פגיעה סכיבתי", אחרי "זיהום על ידי קרינה" יבוא "פגיעה בסביבה החופית";

¹³ חוקי אי', ברק א', עמ' 439; ס"ח התשכ"ה, עמ' 53.

¹⁴ דיני מדינת ישראל, נוסח חדש, 12, עמ' 284; התשנ"ז, עמ' 210.

¹⁵ ס"ח התשכ"ד, עמ' 172.

¹⁶ ס"ח התשס"ד, עמ' 540.

¹⁷ ס"ח התשנ"ב, עמ' 184; התשס"ג, עמ' 119.

(2) אחרי ההגדרה "פגיעה סביבתי" יבוא:

"פגיעה בסביבה החופית" – כהגדרתה בחוק שימירת הסביבה החופית, התשס"ד-2004¹⁸;

19. בחוק הסדרת מקומות רחצה, בסעיף 8, בסופו יבוא "ובכפוף לקבלת אישור שר הפנים". תיקון חוק הסדרת מקומות רחצה – מס' 4
20. אין בהוראות חוק זה כדי לפגוע בכל אחד מאללה:
 (1) עיסוק, פעולה, שימוש או עבודה שנייה לגבייהם אישור, היתר או רישיון כדין לפני תחילתו של חוק זה;
 (2) תכנית שהיא בת תוקף עבר תחילתו של חוק זה, וכל עוד התכנית בת תוקף או תכנית מפורטת המחייבת את כל הוראותיה של תכנית מתאראר מקומית שהיא בת תוקף כאמור;
 (3) התcheinות חוות בתובה וחתומה, שענינה זכויות בניה או שימוש במרקען בתחום הסביבה החופית, ושניתנה כדין ובנסיבות בידי המדינה, עבר פרסוםה של העעת חוק שימירת הסביבה החופית, התשס"ג-2003¹⁹, ברשומות.
21. בחוק התכנון והבנייה –
 (1) בסעיף 1, לפני ההגדרה "רשות מקומית" יבוא:
 "סבירה חופית" – תחום של 300 מטר שמיידר מקו החוף של הים התיכון לכיוון היישוה וכן התהום שמיידר מקו החוף של הים התיכון לכיוון הים עד סוףימי החופין, לרבות ביבשה – פני הקרקע ותחת הקרקע, בהם – קרקעית הים ותחת הקרקע, וכן משאבי הטבע והנוף, וערכי הטבע והמורשת, לרבות עתיקות מהגדרתן בחוק העתיקות, שבהם ומעליהם; –
 (2) בסעיף 156 –
 (א) במקומות כוורת הסעיף יבוא "הגבול בקרקע חקלאית ובתחום הסביבה החופית";
 (ב) בסעיף קטן (ב), במקום "בימי החופים" יבוא "בתוך הסביבה החופית";
 (ג) בסעיף 204(ג), אחרי "בניגוד להוראות התוספת הראשונה" יבוא "או השנהה".
 (4) במקומות האמור בתוספת השנהה יבוא:
 1. בתוספת זו – "הגדרות"

"קו החוף" – קו מוגדר בקוואורדיינטות ומסומן על מפה, בגובה 0.75 מטר מעל אפס האיזון הארץ, לאורך חוף הים התיכון, כפי שייקבע בידי המנהל, כהגדרתו בפקורת המדידות²⁰, ויפורסם ברשומות בתוך שנה מתחילהו של תיקון 69, ועד לפרסום האמור, כפי שיידർ בידי מודד בעל רישיון כהגדרתו בפקודת המודיעות ולפי הפקודה;

¹⁸ ס"ח התשס"ד, עמ' 540.

¹⁹ ה"ח התשס"ג, עמ' 604.

²⁰ חוקי א"י, ברק ב', עמ' 1368; התשנ"ג, עמ' 98.

"תחום חוף הים" – תחום של 500 מטרים שימדר מקו החוף לכיוון היבשה וכן התחום שימדר מקו החוף לכיוון הים עד לקו עומק מים של 30 מטרים בתחום הים או עד למרחק של 1 מיל ימי, לפי הרחוק מקו החוף שביניהם;

"תיקון 69" – חוק זה בנוסחו לפי סעיף 21 לחוק שימור הסביבה החופית, התשס"ד-²¹ 2004.

2. תוקם ליד המועצה הארץית ועדדה לשימור הסביבה החופית (להלן בתוספת זו – הוועדה). הוועדה לשימור הסביבה החופית

הרכבה הוועדה 3. (א) ואלה יהיו חברים הוועדה:

(1) נציג שימנה שר הפנים, בעל הכשרה מקצועית בענייני תכנון ובניה מבין עובדי משרדיה, והוא יהיה היושב ראש;

(2) שני נציגים שימנה שר לאיכות הסביבה, מבין עובדי משרדיה, בעלי הכשרה בענייני תכנון או תכנון ימי;

(3) נציג שימנה שר התעשייה, בעל הכשרה בעניינים ימיים;

(4) נציג שימנה שר הביטחון;

(5) נציג שימנה שר התיירות;

(6) נציג שימנה שר התשתיות הלאומיות;

(7) נציג שימנה שר הבינוי והשיכון;

(8) נציג שימנה שר החקלאות ופיתוח הכפר;

(9) נציג בעל הכשרה מקצועית בענייני שמורות טבע, שתמנה רשות הגנים הלאומיים ושמורות הטבע בהגדרתה בחוק גנים לאומיים;

(10) נציג שהוא אדריכל שאינו עובד המדינה והרשות לפנקס המהנדסים והאדריכלים כמשמעותו בחוק המהנדסים והאדריכלים, שימנה שר הפנים בהסכמה השר לאיכות הסביבה;

(11) שני נציגי רשויות מקומיות שימנה שר הפנים;

(12) נציג הגוף הציבוריים החזבוריים שענינים שימירת איכות הסביבה, המפורטים בתוספת לחוק ייצוג גופים ציבוריים שענינים בשימירת איכות הסביבה (תיקוני חוקה). התשס"ג-2002²², שימנה שר הפנים על פי המלצה שיגישו כל גופים אלה;

(13) שני נציגים שימנה שר הפנים בהסכמה השר לאיכות הסביבה, שהם בעלי מומחיות בתחום השמירה על הסביבה החופית;

²¹ ס"ח התשס"ד, עמ' 540.

²² ס"ח התשס"ג, עמ' 118.

(14) נציג שימנה שר הפנים בהתייעצות עם שר התאחדות שהוא בעל מומחיות בתחום התאחדות הימית.

(ב) תקופת כהונתה של הוועדה תהיה 5 שנים.

(ג) חבר הוועדה יכול לשוב ולהתמנה לחבר בוועדה לתקופות כהונתנו נוספות.

(ד) לדיווני הוועדה יוזמן, דרך קבוע, נציג מינהל מקרקעי ישראל ותהייה לו רעה מיעצת.

4. (א) לא תופקד ולא תאשר תוכנית חלה בתחום הטביבה החופית או חלק ממנו, אלא לאחר קבלת אישור הוועדה, או אם היא תוכנית מפורטת המחייבת את כל ההוראות של תוכנית מיתאר מקומית שאושרה בידי הוועדה.

(ב) לא יינתן היתר לשימוש חורג בתחום הסביבה החופית, אלא באישור הוועדה.

(ג) לא ינתן היתר להקלת חוף הים, ולא ינתן היתר להקלת מגובה בנין בתחום הסביבה החופית שאינו כולל בתחום חוף הים מתכנית שאושרה לאחר מועד כניסה לתוקף של תיקון,⁶⁹ אלא באישור הוועדה.

(ד) לא ינתן היתר להקלת מגובה בנין בתחום הסביבה החופית לרבות בתחום חוף הים מתכנית שאושרה לפני מועד כניסה לתוקף של תיקון⁶⁹, אלא באישור הוועדה.

(ה) הוועדה רשאית לקבוע כי הצורך בקבלת אישור כאמור לא יחול על תוכנית מסויימת או סוג תוכניות או היתרים בתחום הסביבה החופית או על חלק מתחומי תוכניות אלה, שאין בכיצועם כדי להוות שינוי מהותי של המצב התכנוני המאושר או לגרום להשפעה ניכרת על הסביבה החופית; קביעה כאמור, יכול שתחול על סוג תוכניות, או על אזורים מסוימים, וכי יכול שתהייה מותנית בהגבלות כפי שתקבע הוועדה.

5. מוסדר תוכנן לא ניתן היתר לבניה, לשימוש או לפעולת אחרת הטעונה היתר לפי חוק זה לגבי תוכנית הסביבה החופית, אלא בהתאם לתוכנית או להיתר שהסתמלו בהם דרישות סעיף 4, או בהתאם לתוכנית שעומדת בהוראות סעיף 11.

6. (א) ועדת משנה בת חמישה חברים מבין חברי הוועדה (להלן – ועדת המשנה), תחולט, בתוקן שלושים ימים מיום קבלת התוכנית מהתמודד התכנון שהגיעה לועדה, אם התוכנית טעונה אישורה של הוועדה והודיע על כך לכל חברי הוועדה ולמוסדר התכנון שהגיש את התוכנית לועדה.

(ב) הרכבת ועדת המשנה:

(1) אחד מנציגי שר הפנים והוא יהיה היושב ראש;

(2) נציג השר לאיכות הסביבה;

(3) אחד מנציגי הרשותות המקומיות כפי שיקבע שר הפנים;

סיג לאישור
תוכנית, יותר
לשימוש חורג
והקלת

סיג לממן
היתרים

תוכנית הטעונה
אישור הוועדה

(4) נציג הגוף הציבוריים שענינים שמירת איכות

הסבירה;

(5) נציג לפי סעיף 3(א)(ט) ליחסות זו.

(ג) לא החלטה ועדת המשנה בתוך 30 ימים מיום קבלת התכנית, יראו את התכנית כתעונה אישורה של הוועדה.

(ד) ההחלטה ועדת המשנה כי התכנית תעונה אישור הוועדה, תדון הוועדה בוגר לתוכנית, בתוך 90 ימים מקבלת ההחלטה.

(ה) לא דינה הוועדה בתוכנית בתוך 90 הימים, כאמור בסעיף קטן (ד) חועבר התכנית להכרעת המועצה הארץית, והוא קיבל החלטה בעניין בתוך 120 ימים מיום שהועבירה התכנית להכרעתה.

(ו) חלק חבר הוועדה על החלטת ועדת המשנה, רשאי הוא בתוך 50 ימים לאחר ההחלטה ועדת המשנה המצאה לו, לבקש כי הנושא יועבר להכרעתה הסופית של הוועדה; הוגשה בקשה כאמור, תועבר ההחלטה להכרעתה הסופית של הוועדה.

(ז) הוראות סעיף זה יחולו גם על בקשות להיתר לפי סעיף 4.

7. (א) הוועדה תפעיל את סמכויותיה תוך שתיתן את דעתה לצורך לשמור על הסביבה החופית לרווחת הציבור ולהנאותו ולשמירה על ערכי הטבע, הנוף והמורשת שבה, במסגרת מכלול השיקולים התכנוניים, לרבות שיקולי תשתיות.

(ב) לא תאשר הוועדה לשמרות הסביבה החופית, תכנית או החלטה הטעונים אישורה בתחום חוף הים, אלא לאחר שבחנה את ההצדקה באישורם אל מול ההכרה בערך של השמירה וצמצום הפגיעה בסביבה החופית לרווחת הציבור ולהנאותו ובערך של שמירות ערכי הטבע, הנוף והמורשת, ובאופן שלא יהיה בו כדי לגרום לפגיעה כבדה העולה על הנדרש בזכות הציבור למעבר חופשי לארך תחום חוף הים ותקבע, ככל הנדרש וככל האפשר, את האמצעים הנדרשים כדי לצמצם את הפגיעה בסביבה חופית וכדי לשקם את הפגיעה בסביבה החופית, אם תיגרם פגיעה כאמור.

(ג) הוועדה תפעיל את שיקול דעתה בהתאם לסעיפים (א)

ו(ב) תוך אבחנה בין שטחים בנויים לשטחים פתוחים ומתחוץ דגש על שמירת השטחים הפתוחים בתחום הסביבה החופית.

(ד) הוראות סעיפים (א) עד (ג) יחולו גם על ועדת המשנה

בהתאם לסעיף 6.

8. הרואה את עצמו נפגע על ידי החלטת הוועדה לשמרות הסביבה החופית לפי סעיפים 4 או 5 או חבר הוועדה, רשאים לעורר עליה לפניה המועצה הארץית לתכנון ولבניה, בתוך שלושים ימים מהיום שבו נמסרה להם הודעה על ההחלטה.

ערר

9. (א) המועצה הארץית רשאית לקבל את העיר, כולל או חלקו
הארצית בעבר או לדוחות את העיר או להזכיר את העניין לועדה לדין מחרש.

(ב) המועצה הארץית תדון בעיר בהתאם לסמכות הוועדה
כפי הקבוע בסעיף 7 לתוספת.

10. הוראות תוספת זו אינן גוראות מהגבלה על בניית או שימוש
בקרקע על פי חוק זה ועל פי כל דין אחר, ולא יהיה בתנין אישור
בידי הוועדה משום חיוב לחת אישור על פי חוק התכנון והבנייה.

11. אין בהוראות תוספת זו כדי לפגוע בתכנית שהיא בת חוק
ערבי תחילת תיקון 69 וכל עוד התכנית בת חוק או בתכנית
מפורטת המקיימת את כל הוראותיה של תכנית מיתאר מקומית
שהיא בת חוק כאמור."

22. תחילת חוק זה בתום 3 חודשים מיום פרסומו ברשומות. תחילת

יהודית נאות
השרה לאיכות הסביבה

אריאל שרון
ראש הממשלה

ראובן ריבליין
יוושב ראש הכנסת

משה קצב
נשיא המדינה

הודעת המערכת

בספר החוקים 1946, מיום י"א בתמוז התשס"ד (30 ביוני 2004), בעמודים 424 ו-429,
התאריך המצוין בשולים שבתחתית כל עמוד צרייך להיות י"א בתמוז התשס"ד "30.6.2004" ולא
כפי שפורסם.